

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.387/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Nagy János Árpád ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Bocskai u. 12. I/9. szám) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Margitics és Gacsályi Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Stollár B. u. 22. III/39. szám, ügyintéző: Dr. Ifj. Gacsályi Csaba ügyvéd) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen 43 273 742 Ft és járulékainak megfizetése iránt folyamatban volt perben, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2008. április 3. napján kelt, G. 15-07-040121/18. sorszámú kiegészítő ítélete ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

kiegészítő ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét megváltoztatja, és az alperest 90 000 (Kilencvenezer) Ft mérsékelt eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezését mellőzi.

Ez ellen a kiegészítő ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes, mint jogosult 2007. június 11. napján 7. Gpk. 15-07-050163 számon iktatott kérelmében fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperes, mint kötelezettel szemben 49 199 697 Ft tőkeösszeg, valamint annak a fizetési meghagyáshoz mellékelt kimutatás szerinti késedelmi kamata, 450 000 Ft eljárási illeték és 1 230 000 Ft ügyvédi munkadíj megfizetése iránt.

Az elsőfokú bíróság a 2. sorszámú végzésével a fizetési meghagyást kibocsátotta azzal, hogy a jogi képviseleti díj összegét a kérelemtől eltérően, 838 000 Ft-ban állapította meg.

A fizetési meghagyással szemben a kötelezett törvényes határidőn belül ellentmondással élt, melynek folytán a perré alakult eljárásban a felperes előkészítő iratára további 450 000 Ft, összesen 900 000 Ft kereseti eljárási illetéket lerótt.

Az elsőfokú bíróság a 2008. április 3. napján megtartott tárgyaláson a 16/II. sorszámú végzésében megállapította, hogy a felperest a jelen perben teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az általa lerótt 900 000 Ft kereseti illeték visszatérítését

rendelte el. A felperes teljes személyes illetékmentességét megállapító rendelkezés az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 5. § (1) bekezdés d.) pontján alapult.

Az alperes a 2008. január 10. napján megtartott tárgyaláson 13/A/2. szám alatt csatolta a társaság ügyvezetőjének nyilatkozatát arról, hogy a társaság 2006. évben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelem után, vagy ilyen tevékenység hiányában társasági adófizetésre, illetőleg eredménye után költségvetési befizetésre nem kötelezett.

Az elsőfokú bíróság a 2008. április 3. napján kelt 17. sorszámú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6 252 897 Ft késedelmi kamatot, továbbá 1 973 411 Ft elsőfokú perköltséget.

Az elsőfokú bíróság 2008. április 3. napján a 18. sorszámú kiegészítő ítéletében a 17. sorszámú ítéletének rendelkező részét azzal egészítette ki, hogy kötelezte az alperest, fizessen meg az Államnak az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatósága Illeték Főosztálya felhívására az általa megjelölt módon és időben 90 000 Ft mérsékelt eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntését azzal indokolta, hogy észlelte, ítéletében nem rendelkezett olyan kérdésről, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező, ezért mulasztását hivatalból pótolta.

A pervesztes alperest - elismerésére figyelemmel - az eljárási illeték 10 %-ának megfelelő, 90 000 Ft összegű mérsékelt eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását - a kiegészítő ítéletben foglalt eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezés mellőzését - kérte.

Az volt az álláspontja, hogy a kiegészítő ítélet a jogalapját nélkülözi és sérti a törvényi rendelkezéseket.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a 17. sorszámú ítéletének meghozatala előtt már rendelkezett a felperes által lerótt illeték visszafizetéséről, ezért nem volt olyan - a Pp. 225. § (6) bekezdésében foglalt hiányosság - amelyről hivatalból rendelkeznie kellett volna. Másfelől arra hivatkozott, hogy a személyes illetékmentességének megállapításához szükséges nyilatkozatot az elsőfokú eljárásban csatolta, ezért személyes illetékmentessége az Itv. 5. § (1) bekezdés b.) pontjának rendelkezése szerint fennállt.

A felperes az alperes fellebbezésére nem tett észrevételt.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezését a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés b.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés alapos.

Az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 5. § (1) bekezdés d.) pontja szerint teljes személyes illetékmentességben részesül: a társadalmi szervezet, a köztestület, és a közhasznú társaság.

E törvényhely (2) bekezdése értelmében az említett szervezeteket az illetékmentesség csak abban az esetben illeti meg, ha az eljárás megindítását megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységből származó jövedelme után társasági adófizetési kötelezettsége, illetve - költségvetési szerv esetében - eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett.

Az idézett bekezdésben meghatározott feltételek meglétéről az Itv. 5. § (3) bekezdése szerint a társaság az eljárás megindításakor írásban köteles nyilatkozni, mely nyilatkozatnak tartalmaznia kell, hogy a szervezet az eljárás megindítását megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységből származó jövedelme után, vagy ilyen tevékenység hiányában társasági adó fizetésére, illetve eredménye után költségvetési befizetésre nem volt kötelezett.

Az elsőfokú eljárás adataiból megállapítható, hogy az alperes közhasznú társaság, mely az Itv. 5. § (2) bekezdésében foglalt feltételek fennállását az Itv. 5. § (3) bekezdésében írt módon igazolta, ezért az Itv. 56. § (1) bekezdése szerint nem kötelezhető illeték fizetésére.

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú eljárásban mindkét fél illetékmentes volt, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 12. § (4) bekezdésének rendelkezése szerint költségjegyzéket nem kellett kiállítani, mindkét fél személyes illetékmentessége folytán a költségek viseléséről rendelkezni nem kellett.

Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az alperes eljárási illeték megfizetésére történő kötelezését mellőzte.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban - személyes illetékmentessége folytán - költsége nem merült fel.

Debrecen, 2008. szeptember hó 26. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk előadó bíró,
Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó